

דם חטאת פרק אחד עשר זבחים צו.

מסורת הש"ס

(א) וחנינה לו. כ"ק דף פכ:.
(ב) יומא כא, ג) (ולעיל זה:).
(ד) סנהדרין סג: (ה) פסחים דף
עז:

ליקוטים

התחייבתי לנכבשות, ילד
היושני משום מפעל היו
משום נכבשות לא קפתי, ורוב
דאגה דאגה רב קריות בסת
שיכון לא אפרני להגדרתו
היה לזה שיתק
קדחת חסונה שנוה לו לזה שיתק
לנכבשות, שאין בין זה לזה
הנאה של כלום, אבל בני קריש
שיש להם חסונה רבה בשו
[אם] אפשר להכירין נכבשות
זה היו שיתק אותן. אי נמי
איכא למימר לנכבשות נמי
איכא למיחש דלמא מקנן אל

[illegible][illegible]

כיוושים ונזקקים וזוהי תורה ודבר
 כי שם תחת הוויא וקדם הכשר
 וזכרון כי יראה שקרה כל איש
 למה הטענו הכתוב שבירה משום
 אם יחול הנס שלא יכלו במקום,

אֲחֵלָּה קְדִירֹת שֶׁל מִקְדָּשׁ אֲמֵלִי יִשְׁכְּרוּ. הוֹאִל וְיָמִית לְהוֹ מִקְנֵהוּ
וְלִבְלִיבֹן הֵא אֲחֻקֵּימֶנָה דַּעֲמֵחַ מִשּׁוֹם בְּלוֹעַ הוּא וְלֹא אֲנִישׁוֹל קִפֵּד
דְּרִימָא גִירָתָא הִכְתוּב וְיָהִי וְהִי דְנִמְשֵׁן כְּמִי יִשְׁכַּר לִפִּי שְׁלֹא
הִי (וְלֹ) קְדִירָתָא לִרְיִית הֵאס כְּבִשְׁנוֹת לִצְרָף כְּלִי חֶרֶם אֲחֵל אֲמִקְדָּשׁ
וְהִדְרִינֵהוּ לְכַבְשָׁנוֹת שְׁהִיזַר לִזְרֹם
יִשְׁכְּרוּ יִתְלַנְנוּ: אִין עוֹשִׂים כְּבִשְׁנוֹת
בְּיָדֵיהֶם. מִשּׁוֹם עוֹרֵלָה כְּדִלְמִירֵין
בְּנֵכָה קִמָּה (דף 35:) אֲפִסְסוּן.
מִמְשַׁכְּרִי כְּלִי חֶרֶם: בְּקֻלְנוֹ. שֶׁס
מִקְוִים (וְשִׁמְקָרָה עַל שֶׁס עֲבִידָה כֹּרֵכִים
דְּכִמְכִּי וְשִׁשִּׁי מו) קִרְדָּשׁ נָצוּ: וְקִדְשָׁן
כְּפִתוֹר. וְשִׁשִּׁי נַעֲשִׂין כְּלִי שֶׁרֶת לִפִּי
שֶׁאִין טַעוּנִין שְׁמֹן כְּדִלְמִירֵין כְּפִרָּה
שְׁמִי הֵלֶם (מִנְחָתָה לֵּה) לִישָׁן וְעִירְכָתָה
בְּחֻצוֹ וְאִפִּיתָן כְּנִיִּים דְּמִנּוֹר מִקְדָּשׁ לְהוֹ:
וְאִפִּי

ויקדושתן בתנור הזה ליה כלי שרת וכלי שרת

הסבור והאילופס ולא תקשי נמי מה שפירשתי || לעיל דמוגלשין על גבי
המבשל לגמרי כדפירשתי מיהו ר"ח לא היה סובר כן מדאיתקש ליה
וא"ח"ה הא דמתן כ"פ חזית (שם דף קמח:) כל שזא בחמין מלפני
איתון בחמין (בבבא) חזון ממליה שרין וקוליים האשפזין ואי עירי כ
אין שרין לא משום דמחיו כמבשל ולא דמי לחבלין דשרי כפרק כ
הקדירה ולא מחיו כמבשל אי נמי לרבוהא נקט מדחין דאפי' הדחה
א"ח"ה מאי שזא מהא דלחמירין כ"פ כל הבשר (חולין ק"א:) שרין שעלו
דש"י פירש ה"ה יבדחה ודוקא ועל שר לא נתבשל אסור || וכל
מוליחא על גבי בשר ואין להביא ראי' לדבריו הקדירה שעל כל
אלא נותן טעם דר נותן טעם הוא שטעם שי באיסור אבל כאן
שיבוא שי אבל ים לרקק מזגון שחביו נכסין כל בשר דלמחר לאו
אין גרע נתבשל מזגון מיהו לפי לשון אחר שפירש ש כקוטרס
שמוזקן הקדור עליה משום מאוס אבל כסין || עתמא שהשומן קדור
דריא מזגון שחביו נכסין ורק דמור שטשו באלה נמי מפרש ר"י
עד שישק ומיהו ים לרקק דלמחר נתבשלו שרי הלא דלמחר קמין ||
דקדירה בשבילי דהא שמים אחריו ולא חמירין דקממעט באכילה שלח
למ"ד דשני האם שהוא טעם שליו שיש מן קדירה שחבליהם
לעשות מהם מוליחא כבשר שבתוך המים נתבשלו ועוד דגבי שפוד
לחבירו ומיהו ים כרחין א"ו || דריא לעגון תמזא חין שרין לומר
באכילתו ומתקשר לזרם לנשים ולעבדים ואין לחבלין אלא || יצו ||
בשר נותן טעם ים אי הוה שיש שיש נותני טעם כל היתר אבל הא
תירומה לא יבשל זה חולין ועל כרחין || ים לומר שם משום דמין במין
ואע"פ דלמרי קמין (דף ק"א:) רקוק שוגע בריקה ויחביו בחבירה
דבגן מוזק איתיה של רחלון טעון מריקה ויחביו לגבי שלמים דלמ
היא דכר שמהר גמור ||

מלא קדרותו של מרדכי **אמאי** ישרו. מימה ממ קשיא ליה אה ש
 דלמא בלחז מרד עטון שצירא אפי' לדינא אלח בישול בלח
 דבבוליה הש"ס (פסחים ל: ע"ד). התורה העידה על כלי חרס שאינו יואל
 כשהסופקו נשם כללם חשודים ומשיני כלם חארים דפסס חשודות וואו לא ללכל
 מרד חולקן ולשלא דכחביז מרד ויכירס יותק וולא אמרינן אמאי יואל וואו לא ללכל
 דבבוליה ערלה דלמרין (פסחים דף ט:). חדש יותק אמאי לא דמי כלי חר
 כד במרזא אה היה מקורן בפנים ובחזק עטון מחילה שפייחו כשהוציאו
 כבטותה פרק היה מביא (דף טו:). שני פילי של חרס חדשה (ובגין לא
 שפולין מ"ע דומיא דמים מה מים של נשמו אף כלי של נשמה
 יאדאדחו או דלמא כיון דהדור הדור וולא פשיט מינה מירי ומאי חיבדי
 יה האו כלי דומיא דמים של נשמו ועוד קשה אה אפי' בחולין ק
 יעלוש מנא לן דמתעשר ליכא למילף דהתם גזירת הכתוב דפרש"י
 שהמיר הכתוב לן נחשם חשודים ושפייה ובכלי חרס לא חזיר ש"ס
 דרופי ויבשול בלח בלוע עטון אה שצירא בזה כפרא לומר לפי שהחמור
 בהחזרת כבשונות יואל ואפי' למא הארץ הכתוב שצירא דלא שייך ל
 לומר חידוש אה שמיר הכתוב שצירא דהוא אמנא דלא מהניא
 העולם כמו בכלי נחשם שעשו של מריקה ושפייה אלל אה שפיט
 הדירות של מהדא אמאי חזר רחמנא ישרו ויבדלו לבגדי

הרבי גרסין כיון דליכא שמי הלחם ולחם הפנים דפסימן במנור וקדש
 וכי תימא משום דר"ש לא בני הקדש במנור דכדרש בקוף כל
 הקדשים לשם מנור א"כ שמי הלחם ולחם הפנים ממי ר"ש ולא מפליג
 ולעולם היי רגיל לומר שמי הלחם ולחם הפנים שכרות צעורה וכו' וכן
 עדיין לרנן דר"ש אלא משמי הלחם ולחם הפנים ע"כ שכן גמרו

[illegible]

רומתימ דעירוי כלי ראשון וקשה לרבינו שמואל נהי דמנהי עירוי
רומתימ מכלי ראשון למוך קערות ושאר כלים שדרך לערות בהן
היה"ק יועיל לאותן קערות וכלים שהוכנסו בזמן למוך כלי ראשון
ומלאו: א חסורין מכל ד' בכל עובי הכלי לענין שיוכל לחזור ולהכניסן

נמוך אלפס וקדימה מרוחמין של
הימר כיון דקיימאן לך כשמואל דלמר
תחלה ובר ודמיא מנשל אלף כדי
קליפה וכל היינו תמרשים ועיירו
כלי ראשון לגמרי ומנשל יומר מכדי
קליפה ומאי דלמר שמואל דלמי
מנשל אלף בכדי קליפה וזו דוקא
כשיי דברא יבשר שנוגעין זה בזה
ואפילו דבדל לה כנון ^א טף מורענו
על הסולא שאזו רעז אינו כמו
עירי דשרי נפקא וטעם עירי שאין
כח הכלי ראשון נפקא מנשל לגמרי
למי זה ימייזש מה שאזמר ר"ת
דפוספין רוחמין עליהן הוא הכשר
גמור אפילו להקרות שנוגט בתור

וְהָיָה הַיָּמִים שֶׁפָּטוּר מִחֻלָּה וְהָלַךְ אִינוּ מִבְּשָׁל אֲלֵה כְּדִי קִלְיָהּ דְּלֹאֵה לִמְיָר
 מִמֶּר דְּעִירֵיו אִינוּ מִבְּשָׁל אֲלֵה כְּדִי קִלְיָהּ מִשּׁוּם קוֹשִׁיף דְּהִתְחַלָּה נִבְרַ
 שׁוּרִין אֲחֻת בְּחֻמִּין בְּשֶׁבַע וּכְל שָׁלָה בָּהּ בְּחֻמִּין מִלְּפָנֵי שֶׁבַע מִדִּיחִין
 (רש"י) דְּלֹאֵה אֲחֻת מִדִּיחִין וְיָשָׁל הֶחָלֵל בְּכָל שֶׁ בְּמִיָּר וְאִפְ"י הִכִּי מִדִּיחִין
 (ס"א ע"ב) לֵיתָן לְחֹר הַקְּעֶרֶה אִו לְחֹר הַתַּמְחִי דְּעִשְׂרִין לִמְחָה אֵת
 דְּרֵי בְּמִלֵּי יֶשֶׁן וְקוֹלִיִּם הָאִסְפִּינִין וְאֵם שֶׁ בָּהּ הֵת בִּיזָה אִסְרִיר
 קְעֶרֶה מוֹתֵר לְאוֹרֵלֵס כְּבוֹחָה דְּלוֹתָן טַעַם כִּד נִתָּן טַעַם מוֹתֵר וְכֵס
 נְעֻשָׁה לְפָנֵי בְּיָטִים שֶׁתַּכְשָׁלוּ בְּשֶׁכָּלוּ הֵם חֲלָל וְאִסְרֵם לְעוֹשׂוֹת
 בְּשָׂר לֹא יִבְשָׁל הֵם חֲלָל וְאִם יִבְשָׁל בְּנוֹתָן טַעַם (קַתָּן ע"ג) דְּהִתָּה
 עֵס שֶׁי בְּהִיָּר וְקוֹדֵם שִׁיבָה לִירִי אִסְרוֹר נִתְבַּעַל הַטַּעַם בְּדָגִים לְפִי
 כְּבוֹחָה (חֲזִין דף ק"א) לְדֹבֶה חוֹרֶפֶת בְּלֵעַ טַיִף וְחִשִּׁי כְּדֵר עֲמֻלָּה
 שֶׁ עֲמֻלָּה שֶׁי חִילּוֹךְ בֵּין קֶדֶרֶה לְסִפִּין דְּסֵחַס קְעֶרֶה מִקְמָחִין אֲחֻת
 יוֹ אִינוּ יִכְרַ כְּשִׁמּוֹתָהּ הִי הִו לְלוֹת טַעַם הֵכָּה מִן הַתַּמָּח וְכִפִּי וְהִי אִין
 דְּלֹא אִסְפֶּר לֹו לְחֹר הַתַּמְחָה יִפֶּה וְיִדְבֵּק בּוֹ הַשְּׁמֻנִיִּת וְהִי עֵצִין
 (ס"א ע"ב) דְּכֵל יוֹם יוֹם נְעֻשָׁה גִיעוֹל חֲלוּרִי וְמוֹתֵר בְּשָׂל הָאִדְנָה שְׁלֵמִים
 דְּהֹאֲדֵרֵם דְּעֵס שֶׁי הִוּוּ נִתְבַּעַל טַיִף שִׁיבָה לִירִי אִסְרוֹר וְאִפְ"י
 לְמִים (וְהַטַּעַם וְהִי נִמִּי הִי מוֹתֵרִין הִלִּינִם חֲלוּרִיִּם בְּקֶדֶרֶה הַחֻלָּתָה
 אִסְכָּלָה מִיָּחִי בְּקוֹף ע"ו (דף ע"ג) הִיָּה דְּכֵל יוֹם יוֹם נְעֻשָׁה גִיעוֹל
 בֵּן בְּקוֹף ע"ו (ס"א ע"ב) קֶדֶרֶה טַעַם הֵכָּה וְהֵכָּה אִסְרֵם וְהִיר מִמֶּעַ
 וְגַם יִסְפִּיל בִּיזָה כְּתֻלָּה אִפְ"י אֵלֵן אֵלֵן לְחֹר הַתַּמָּח נִתָּן טַעַם
 בִּלְשׁ אִסְרוֹר לֹא דְהִי כְּמוֹ קֶדֶרֶה שֶׁיִּבְשָׁל בָּהּ בְּשָׂר לֹא יִבְשָׁל בָּהּ חֲלָל
 דְּלוֹרִיִּיָּתָה בְּרֹבֵה בְּטֵל וְכֻלִּי הַמִּקְדָּשׁ בְּרַגְלָה אִוְקֻמֶּה (ס"א ע"ב) דְּלוֹרִיִּיָּתָה
 כֵּלִים אִקְלוּ רִבָּן טַיִף וְיִמְחִיף אִין נִתְבַּעַלו נִמִּי מוֹתֵר אֲחֻת אֲחִיר
 וְלֹו שְׁלֵמִים דְּהֹאֲדֵרֵם דְּשִׁיבָה הִיָּר דְּלֵין סִכְרָה לֹוֹר גִּירָה הַכְּבוֹר
 וְלֹו אִפְ"י מִדְּרַבָּה בְּרִירָה

אמר דשנייה לאו משום בליעה היא אלא גזירת הכהמז אי סבירה ליה
 וילוע דר"י היה אומר דההיסוקין נעשו בכלים חדשים חדש לאמרין
 ד"א ור"י לעולם ואמאי לא יולא מידי דרש"י ור"י האמרין (בכאן אלא דא"י
 ואמאי? :) [דלגדין] ומוחא ליה חרס טעון שנייה לאמרין (כלים חדשים
 כשמיסקין לאפות בו) וזו היא טהרה דחדשי ככלי אחר וכן מפורסם
 לתנור דכיון דתנור תשמישו ע"י היסק לא חשיב פנים חדשות ושם
 ושם הוא ותנו בכבשן אפר שזה הוא מעיל מיהו קשה אמר דאמר
 וזרם של מלועז) אחר רבא לא שני אלא שלם נתחכמו אבל נתחכמו
 ויהי רבא מחלוקה והיסקין לכבשן ונתלבו מהו יאמרין כיון דלחור
 הא אמרין פנים חדשות בלא לכאן וכלי חס [חדש] דמי ושפיר
 (פסחים דף ל:) הורה העירה על כלי חרס שאינו יולא מידי דרש"י
 ותמא לומר דביטול בלא בטוע שנייה ונראה לפרש דמאחר
 דטעם משום בליעה הוא דאמר יולא מידי דרש"י וזו אינו יולא מידי
 וזכר הכבוד לחושבו כאלו דוקא בגעלה אינו יולא מידי דרש"י אבל
 אמר על הכבוד דלמא חיים ולא שאין עושין כבשותו בירושלים ויש
 בירכה כיון דעדיין טעם חטאת בתרם ונראה שזה הטעם בעל מן
 ד"כ"ש האומר כבשות דמניא טפי וז"ל :) כספיה דגרסי הכא
 ונתמנע דפירי חרס דמתחמא אמאי אחר מתחמא:

בן בתנור. חימה לשבן מנחת מאפה דכתיב בה תנור בדיא (ויקרא כ)
 וחות בלות מלה (מנחות כג). מדכתיב תנור תנור ב' פעמים אלא שיהא
 ממוחזק העם ודייק לה מלתא כפרק שמי הלחם (שם כז:) ר"ש אומר
 שפאי רבי לומר דלא נקט מנחת מאפה משום דלא גופה לא
 למחר ברש שמי הלחם (שם כז:) דרבי יהודה ורש' בגמרא פליגי:

[illegible]

עין משפט
נר מצוה

נא א מ"י ס"ו מהלכות בית
הנחירה הלכה יד:
נב ב מ"י ס"א שם הלכה יח:

מוסף רש"י

שאין עושין כבשונות.
תחשבות סיד לקדושת וביק סב:
שבויר בלי חרות. שחשלים סב:
קדשי קדושים וזליעתן נאסרת
תאסו נתר וטעיין שכירה כדכחי
(ירקל ו) וכלי חרש אשר תעסל
בו יסגר, וסכריו כחוקס קדש
כדלחמין הסס כס' דס תעלה
(עלי סב:) וסס אין כנלנין נחלי
אספתת סל סכרס כערה יוסח

שינוי נוסחאות

[illegible]

שיטה מקובצת

[illegible]